

Klumme: **Hvad træner du?**

Vores verden har aldrig gået hurtigere, og aldrig har der været mere fokus på at være perfekt. Hastighed og fejlfrihed er blevet succeskriterier. Alle steder hører vi om optimering og effektivisering. Både i erhvervsliv, i den offentlige sektor, og sågar på vores sygehuse, skoler, plejehjem.

For der er en tidsånd, hvor fart og fremdrift er top-succeskriterier.

Selv underholdningen i TV handler om at skabe det perfekte på kortest mulig tid. Uanset om vi danser, bager, indretter huse eller synger, så handler det i sidste ende om at vælge folk fra, i bestræbelserne på at opnå det perfekte på kort tid. Og fejl ses som svaghedstegn og noget, der skal forhindres.

Men sådan er livet jo ikke. Og det jo ofte netop fejlene, der gør, at man lærer, og bliver klogere på sig selv og andre. Alternativt bliver vi bange og passive, og hvordan skal vores udvikling og søgen så ske?

Også i vores uddannelsessystem ser vi tegn på dette. Her skal de unge helst hele tiden skynde sig videre på enten en ungdomsuddannelse, eller en videregående uddannelse. Og selvfølgelig skal de også gerne det, hvis det er det rigtige for dem, men først når tid er. Og først når man kender sin vej.

For som Peter Plys siger: "Det er tosset at skynde sig afsted, hvis man ikke ved, hvad vej man skal...". Og det er der rigtig mange unge i dag, der ikke ved.

På vejen gennem livet skal vi lære hinanden, at det tit er omvejene, fejlene og udfordringerne, vi lærer mest af, og som faktisk bliver den rigtige vej. Og ofte træffer vi faktisk de bedste beslutninger, når tempoet sættes ned, og vi "skynder os langsomt" og "tager omveje", samtidig med at vi dykker ned i de største interesser, vi har – uanset hvor "unyttige" de end måtte være.

Som Peter Sommer synger: "Hvorfor løb vi? Vi ku' være gået hele vejen!".

For når vi har tid til omtanke, og tillader os at lave fejl, så kan vi øve os. Træne. Øve os i at blive en bedre partner eller far, eller måske en bedre kollega? Øve os i at leve sundere. Øve os i at være mere nysgerrig på det ukendte, eller måske i at være mere tålmodig. Eller øve os i et håndværk eller en sportsgren.

Jeg tror på, at det vi øver os i, og det vi træner, det bliver vi bedre til. Og det gælder alt her i livet. Både det positive og negative.

Hvad træner du?

Godt nytår.

Af Torben Østergaard

Direktør, ISI – Idrætsskolerne Ikast

